weshalb mich Herr Dr. Malaise veranlasste, diesen Fund bekannt zu geben. Die Aufzucht der Blattwespe, von welcher bisher nur Weibchen bekannt sind, glückte leider nicht, da das Material auf der Fahrt bereits zu stark ausgetrocknet war.

H. Francke-Grosmann.
Bundesanstalt für Forst- u. Holzwirtschaft
Reinbek Bez. Hamburg.

Acherontia atropos i Sverige 1950.

Den som vandrarfjäril allbekanta dödskallesvärmaren, som från sina centra å ömse sidor av Medelhavet varje år gör framstötar mot norr och även åt andra väderstreck, synes i år ha haft särskilt goda förutsättningar för sin expansion.

Ett larvfynd gjordes i en potatisåker i Sjuntorp, Västergötland, i slutet av augusti, enligt insänt prov till Växtskyddsanstalten. Även i Malmötrakten har en larv tagits. Eljest är det fynd av imagines som meddelats, från Skåne till Lappland. Så hittades en fjäril med 110 millimeters spännvidd i Snårestad ett par km från Ystad, i ett bihus, en annan togs i Väckelsång i Växjötrakten i början av oktober. I Klintehamn, Gotland, låg ett exemplar dött på en gårdsplan, 25 m från en bigård 20.10. (J. E. Nordström), i Norrköping togs i början av november en fjäril på en skolgård och i Värmland ett exemplar i Brunskog i mitten av september (A. Lilja). Från Norrland föreligga följande fynd. Harkskär ej långt från Gävle 23.9. i en korg, som stått i en öppen förstuga under natten (H. Nordin), Tallåsen nära Ljusdal i Hälsingland första veckan av september »på farstubron» (J. O. Wallström), Boviken i Skellefteåtrakten 18.9. på vägg (G. Lundgren), Håmojokk i Gällivaratrakten 19.9. på marken (A. Nilsson) och, nordligast, Älvsbyn, Norrbotten.

Frithiof Nordström.

Melitaea britomartis Assman bereits von Thunberg behandelt.

Papilio dictynna Thnbg (nec Esper) 1791 (Ins. Sv., II, p. 32) ist ein gut erhaltenes Exemplar von *britomartis*. Das stellte ich fest, als ich im November 1949 die Typen der Thunbergschen Sammlung in Upsalas Universität untersuchte. Leider vermisst man in Thunbergs Text jede Fundortangabe, auch hat das einzige Exemplar, das in der Sammlung steckt, keine Etikette. Im Texte bezieht sich Thunberg auf »Fabricius Mant., Vol. 2,p. 59» (und auf Engramelle). Fabricius (l. c.) bezieht sich auf Esper, auf dessen Taf. 48, Fig. 2 (die echte *dictynna* Esp.) sowie auf Taf. 89, Fig. 1, 2 (*athalia minor* Esp.). *P. athalia minor* Esp. ist aber dasselbe wie *aurelia* Nickerl 1850, die wieder ihrerseits mit *britomartis* Assm. 1847 identisch ist.

Thunberg hat sohin seit Mai 1791 (Respond. Per Eric Becklin) *britomartis* als einen schwedischen Schmetterling behandelt. Ausser den Literaturhin-

weisen schreibt er, dass der Falter *athalia* äusserst ähnlich ist, von der sie sich kaum durch andere Merkmale als dunklere Farbe und geringere Grösse unterscheidet. Aus der Provenienz der übrigen, in dieser Disputation behandelten Arten lassen sich bezüglich des Fundortes für unser Exemplar keine sichere Schlüsse ziehen. Denn die Arten stammen aus weitgetrennten Gegenden wie Lappland, Västerbotten, Roslagen, Västmanland, Halland und Blekinge, ja recht vielen fehlt sogar das »habitat».

Da nunmehr *M. britomartis* in Roslagen beheimatet ist, scheint es nicht unwahrscheinlich, dass auch das erwähnte Thunbergsche Stück aus Roslagen (Ost-Uppland von Älvkarleby bis zum Schärenhof Stockholms) stammt.

Frithiof Nordström.